

§ 30. Bevægelserne på statens formue- og kapitalkonti.

Enkelthederne i den nye konto-opstilling fremgår af nedenstående.

Ny konto-opstilling på finansloven.

Den ny kontoopstilling på finansloven går ud på anvendelse af en generalkontoplan med benyttelse af decimalsystemet. Kontoplanen er opbygget således, at arten af udgifter, resp. indtægter, fremgår direkte af de enkelte konti, der får faste numre (standardkonti).

Forud for inddelingen i standardkonti i henhold til generalkontoplanen vil de enkelte finanslovparagraffer, ligeledes under anvendelse af et decimalsystem, blive inddelt i hovedkonti og i de tilfælde, hvor det må anses for praktisk, tillige ved overinddelinger, i hovedafsnit.

Endvidere gennemføres en teknisk nyopstilling af finansloven.

Om de enkelte led i reformen bemærkes følgende:

I. Standardkonti.

Den grundlæggende kontoplan fremgår af efterfølgende bilag. Kontoplanen er opbygget således, at der under anvendelse af et decimalsystem, der går fra 00 til 99, er foretaget en systematisk rubricering af forekommende arter af udgifter, resp. indtægter, der hver opføres på en konto med fast nummer. Kontoplanen viser således dels de faste numre, dels de arter af udgifter, resp. indtægter, der bør henføres til de enkelte standardkonti. Sidstnævnte angivelser kan efter sagens natur ikke være udtømmende, men angiver en række eksempler for placeringen.

Efter kontoplanen er standardkontiene samlet i følgende grupper inden for 10-talssystemet:

- 00—09. Lønninger m. v.
- 10—19. Forskellige ydelser.
- 20—29. Administrationsudgifter.
- 30—39. Bygningsudgifter.
- 40—49. Forplejningsudgifter.
- 50—59. Driftsudgifter.
- 60—69. Tilskud.
- 70—79. —
- 80—89. Andre udgifter.
- 90—99. Indtægter.

Der er således regnet med 8 udgiftsgrupper og 1 indtægtsgruppe. 70-tals-gruppen er indtil videre ubesat.

Hver af de 8 udgiftsgrupper omfatter udgifter af en vis ensartethed. Hver gruppe begynder med en „samlekonto“, betegnet henholdsvis 00, 10, 20 o. s. v., omfattende udgifter på alle de øvrige konti under gruppen: 1—9, 11—19, 21—29 o. s. v. Medens de sidstnævnte konti benyttes, hvor specifikation bør foretages, vil samlekontiene kunne anvendes i de tilfælde, hvor en indgående specifikation er af mindre interesse.

Under gruppen: Andre udgifter, 80—89, er konto 89 beregnet som „samlekonto“ for samtlige arter af udgifter.

Indtægterne er optaget under numrene 90—99, hvor konto 90 er „samlekonto“, medens specifikationer af indtægter findes under numrene 91—99.

Ved udformningen af specifikationerne under 1—9, 11—19, 21—29 o. s. v. er det anset for at være af betydning, at udgifter, der vil kunne variere efter den pågældende styrelses dispositioner, får egne konti. Som eksempler herpå kan nævnes de forskellige udgifter til aflønning af personale, udgifter til anskaffelser, udgifter til ekstraordinære eller overordentlige dispositioner. Omvendt er det anset for mindre nødvendigt at specificere beløb på de konti, der i almindelighed betegnes som „kalkulatoriske“, f. eks. kontor-